

په اروپا کی دمیشته افغانانو د تولنو فدراسیون

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

۲۰۱۳/۰۲/۱۱

فارو

تبصره:

روسها افغانستان را بی ثبات ساختند و رفتند!

باز هم پانزدهم فیروزی فرامیرسد. فرارسیدن بیست و چهارمین سالروزخروج آخرین نظامی شوروی از افغانستان مایه مباحث برای آنانیست که در پهلوی مردم خویش، در جبهه مقاومت علیه متجاوزین روس و حکومت دست نشانده شان قرار داشتند. از جانب دیگر این روز بیاد آور این واقعیت تلخ است که روسها رفتند اما بدبختی عظیمی برای ملت و وطن ما به میراث گذاشتند که تا امروز از مردم ما قربانی میگردد. منظور ما صرف کشتزارهای ماینهای ضد وسایط و ضد پرسونل نیست. میراث شومتر از آن بی ثباتی ایست که وطن ما را به میدان جنگهای داخلی، نیابتی و صحنه فعالیت القاعده و جنگ ضد تروریسم بین المللی مبدل ساخته است.

کودتای ثور و پیامد های آن بخصوص تجاوز نظامی شوروی زمینه ساز مداخلات سائرقدرتهای منطقوی و جهانی در افغانستان بود. اندکی بعد از خروج هیولای سرخ و انحلال حزب دست آموزش، اهریمن سبز (پاکستان) در قالب احزاب دست پرورده خود وارد افغانستان شد. متعاقباً پاکستان شروع به صدور همه ماجراجویان عرب بشمول بن لادن که تا آنزمان در پاکستان متمرکز بودند، به افغانستان نمود. حکومت تنظیمی با افتخار به این "برادران عرب" تذکره تابعیت افغانی داد. حضور این ماجراجویان، اختلافات قومی و زبانی که ISI در احزاب ساخت پاکستان القا نموده بود، تحریکات ایران از طریق حزب وحدت، تشویق خانه جنگی توسط اعضای تسلیم شده حزب دیموکراتیک خلق و بی تفاوتی کشورهای غربی در برابر بحران جدید، باعث آغاز جنگ قدرت بین تنظیمها شد. در بطن این بحران بود

دیپانو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ magalat@afghan-german.de یادښت: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکي په خیر و لوی

که پروژه طالبان با موفقیت از جانب ISI تطبیق شد. نقش پاکستان بحیث تمویل کننده و تجهیزکننده جنگ طالبان علیه ائتلاف شمال روابط رهبران تنظیمی با دولت پاکستان را مؤقتاً صدمه زد. آنچه پا برجاست روابط ایدئولوژیک بین ISI و رهبران ائتلاف شمال است. اکنون که تاریخ خروج کامل قوای رزمی ناتو از افغانستان نزدیک شده است، پاکستان میکوشد با حذف نمودن حکومت افغانستان از پروسه صلح، اوضاع را طوری شکل بدهد که هر دو جانب مذاکره را کلینت های قبلی و فعلی پاکستان تشکیل بدهد. بدین ترتیب پاکستان بایک تیرسه هدف را بدست می آورد:

- کنترل کامل بر پروسه مذاکرات و ساخت و ساز حکومت بعد از سال ۲۰۱۴ افغانستان.

- کسب دوباره نقش پردرآمد "قیم افغانستان" در صحنه بین المللی.

- سوق دهی مجدد افغانستان بسوی سیستم ملوک الطوائفی و یک جنگ داخلی دیگر.

پاکستان بحیث کشوری که از لحاظ نظامی و اقتصادی سپانسر طالبان است، بالای این گروه از کنترل لازم بر خودار است. دیدارهای خصوصی مقامات لشکری و استخباراتی پاکستان با آقایون عطا و بسم الله خان و تأکید زردا ری بالای نقش عبدالله عبدالله در نشست لندن، از احتمال قوی موجودیت تعهدات جدید بین پاکستان و کلینت های قبلی اش حکایه دارد. این زنگ خطر است برای جامعه مدنی، احزاب سیاسی ترقیخواه و در مجموع برای ملت افغان، یعنی آنانی که در این بازی نقش ندارند ولی اگر بی تفاوت بمانند، بازنده اصلی این بازی جدید خواهند بود.

متأسفانه به عمل سازنده از جانب حکومت افغانستان، مانند همیشه، نمیتوان امیدوار بود. در واقع حکومت و متحدین بین المللی اش با نادیده گرفتن خواستهای مردم افغانستان، پالیسی های نادرست و آلودگی به فساد در زمینه سازی این وضع، سهیم بوده اند.

اگر روسها صلح و ثبات کشور ما را با تجاوز نظامی خویش برهم نمیزدند، شاید کشور ما اکنون وضع بهتری میداشت.

کمیته حقوق بشر فارو